

ydermidler fra et amtsråd, som ikke har penge nok til at sikre ordentlig behandling af f.eks. kræftpatienter. For det andet er det stærkt problematisk for konkurrencesituationen i biografverdenen, at der så massivt ydes offentlige tilskud. For det tredje må skattebetalerne i Nordjyllands Amt opleve, at de som betalende gæster ikke kan komme i biografen, fordi der er fyldt med gratister. For det fjerde er det kulturpolitisk meget usundt at give folk det indtryk, at kulturoplevelser er gratis. For det femte vil alle landets øvrige amter blive udsat for pres om, at de også giver deres skole- børn gratis biografture.

Der er mange andre argumenter imod ordningen, som spørgeren ikke skal trætte ministeren med. Blot ønsker spørgeren at få kendskab til de samlede udgifter for skatteyderne ved det nordjyske fejlprojekt. I begrebet »de samlede udgifter for skatteyderne« ligger således også eventuelle statstilskud til projektet.

#### Svar (31/10 2000)

**Kulturministeren** (Elsebeth Gerner Nielsen): Jeg må henvise spørgeren til selv at rette henvendelse til Nordjyllands Amt. Det er suverænt Nordjyllands Amts beslutning, om amtet ønsker at anvende midler som beskrevet i spørgsmålet.

#### Spm. nr. S 189

Til udenrigsministeren (23/10 2000) af:

**Kim Behnke (FRI):**

»Er det i overensstemmelse med overholdelsen af de danske EU-forbehold, hvis regeringen i Nice godkender EU-charteret om grundlæggende rettigheder, hvor det i præamblen fremgår, at »Den sætter mennesket i centrum for sit virke med indførelsen af unionsborgerskabet...«?»

#### Begrundelse

Danmark har et forbehold i forhold til unionsborgerskabet. Med Amsterdamtraktaten mente regeringen, at nu var enhver plan om unionsborgerskab ude af EU's planlægning.

I Nice er det forventningen, at der skal vedtages et EU-charter om grundlæggende rettigheder. Charteret planlægges vedtaget som en politisk protokol til Traktaten.

I charteret er begrebet unionsborgerskab et gennemgående udtryk. Således fremgår det allerede i præambelen: »Den sætter mennesket i centrum for sit virke med indførelsen af unionsborgerskabet og skabelsen af et område mned frihed, sikkerhed og retfærdighed«.

Den danske regering kan næppe tilslutte sig charteret, hvis de danske forbehold skal respekteres. Derfor må regeringen enten modsætte sig vedtagelsen af charteret eller få charteret omskrevet, så der ikke længere er unionsborgerskab som det gennemgående tema.

#### Svar (31/10 2000)

**Udenrigsministeren** (Niels Helveg Petersen): I afgørelse truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, om visse problemer, som Danmark har rejst vedrørende Traktaten om Den Europæiske Union (Edinburgh-afgørelsen) fastslås i afsnit A om borgerskab følgende: »Bestemmelserne vedrørende unionsborgerskab i anden del af Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab giver medlemsstaternes statsborgere de yderligere rettigheder og den yderligere beskyttelse, der nævnes i den pågældende del. De træder ikke på nogen måde i stedet for nationalt statsborgerskab. Spørgsmålet om, hvorvidt en person besidder statsborgerskab i en medlemsstat, afgøres udelukkende efter vedkommende medlemsstats egen lovgivning».

Indholdet af Edinburgh-afgørelsens afsnit A om borgerskab blev afspejlet i Amsterdam-traktaten, idet det blev præciseret i EF-traktatens artikel 17, stk. 1, tredje pkt., at "[unionsborgerskabet] er et supplement til det nationale statsborgerskab og træder ikke i stedet for dette". Den danske særstilling blev derfor sikret ved Amsterdam-traktaten.

Udkastet til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ændrer ikke herved, idet det fremgår af charterudkastets artikel 52, stk. 2, at "[de] rettigheder, der anerkendes i dette charter, og som er baseret på fællesskabstraktaterne eller traktaten om Den Europæiske Union, udøves på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i disse traktater».